

Cocorii, zburând în unghi, au fost dintotdeauna semn de bun venit al primăverii, precum și prevestitori ai iernii. Zborul lor în cârd este mai mult decât un simbol minunat. Tot ce fac cocorii este încărcat de semnificație și de la ei putem prelua lucruri cu adevărat înțelepte.

1 Atunci când fiecare cocor fâlfâie din aripi, el favorizează înălțarea celui care îl urmează. Cocorul care vine din urmă depune un efort cu 71 la sută mai mic decât atunci când s-ar înălța de unul singur.

Semnificație: oamenii care merg în aceeași direcție și împărtășesc același scop pot ajunge acolo mult mai repede.

2 Chiar dacă un cocor se îndepărtează de cârd, el încearcă să revină înapoi.

Semnificație: este mult mai ușor să faci ceva împreună decât de unul singur.

3 Când obosește, cocorul face o rotație și se plasează în urma cârdului. Următorul devine lider.

Semnificație: colaborarea și interdependența oferă posibilitatea de a conduce, precum și de a te odihni.

4 Cocorii care zboară în spatele cârdului emit sunete specifice, pentru a-i încuraja pe cei din frunte să păstreze viteza.

Semnificație: încurajarea să răsună ca un imbold. E nevoie să fim siguri că „chemarea” noastră încurajează – nu descurajează.

Cele cinci lecții ale cocorilor

5 Când un cocor se îmbolnăvește, este sleit de puteri, rănit sau cade, alții doi rămân cu el până își revine sau moare. Apoi ei ajung din urmă cârdul sau se alătură altui cârd.

Semnificație: din când în când fiecare din noi are nevoie de sprijin și ajutor. Trebuie să fim alături de colegi și în momentele dificile.

Nu poți să-i mulțumești pe toți

Într-o amiază de vară, un tată trecea prin oraș cu un măgar și cu fiul său. Tatăl ședea călare pe măgar, iar fiul ducea măgarul de căpăstru. Un trecător a spus: „Sărmanul copil! Se vede că îi vine foarte greu. Cum poți ședea tolănit în șa, omule, când fiul tău abia se mai ține pe picioare?” Tatăl s-a simțit vinovat. După următoarea cotitură, el a coborât de pe măgar și l-a așezat pe băiat în locul său. Curând însă un alt trecător a exclamat cu indignare: „Ia te uită, ce nerușinare! Fiul merge călare ca un sultan, iar bătrânul tată e nevoit să alerge din urma lui”. Băiatului i s-a făcut rușine. El l-a rugat pe tatăl său să se așeze și el pe măgar. Imediat o femeie s-a oprit în drum și a început să-i certe: „Priviți, oameni buni, câtă cruzime pentru nenorocitul animal! Spatele măgarului se îndoaie de atâta greutate, iar netrebnicii aceștia s-au cocoțat pe el ca pe un divan!” Stânjeniți, tatăl și fiul au coborât de pe măgar, fără a spune un cuvânt. Dar nu au făcut nici doi pași, când un trecător a început să râdă de

ei în gura mare: „Ia nătărăi! Au un măgar sănătos și puternic și merg pe jos, în loc să încalce pe el!” Tatăl i-a dat măgarului un braț de paie și a spus: „Orice am face, se va găsi neapărat cineva care nu va fi de acord. Cred că trebuie să decidem singuri cum procedăm”.

Nossrat Peseschkian, *Negustorul și papagalul*
Traducere din limba rusă de Elena Cartaleanu

Leisha